

nende Opgave af samme Betydning, saa er Ministeriet faktisk i Mindretal, selv om Planen ikke kommer til direkte officiel Afstemning her i Tinget.

Det har Ministeriet jo undgaaet ved den ejendommelige Forelæggelses- og Behandlingsmaade; men var det sket i Efteraaret — og det burde være sket i Efteraaret, ja, det burde være sket meget tidligere, det burde være sket i Efteraaret 1920, det burde i alt Fald være sket lidt senere, men var det sket kun saa sent som i Efteraaret 1923, havde Ministeriet da taget sig sammen til at møde frem med en samlet Valutaplan, og var dens Behandling naaet saa vidt, at den var kommet til endelig Afstemning her i Salen, saa var Ministeriet kommet i Mindretal, og naar et Ministerium kommer i Mindretal paa en saa stor Sag, som den erklærer er nødvendig for Land og Folk, saa har den kun Valget mellem to Ting, nemlig at gaa af eller at skride til Valg. Naar Ministeriet kunde undgaa dette Dilemma nu for nogle Uger siden, var det kun, fordi det ordinære Valg var saa nært for Haanden, at Ministeriet kunde udskrive Valg og saa lade det gaa, som det kunde, men var den samlede Valutaplan kommet til Afstemning her i Tinget, var Ministeriet kommet i Mindretal.

Derfor sidder Ministeriet efter min Mening faktisk uden parlamentarisk Berettigelse; det kan kun gaa, fordi vi — heldigvis — skal have Valg den 11. April.

Dahlgaard: Det er kun rimeligt, at den højtærede Finansminister siger, at disse Toldskatter har været nødvendige. Jeg har endnu aldrig set nogen Finansminister i noget Land, som har gennemført meget forhøjede Toldskatter uden at erklære, at disse Toldskatter var nødvendige. Selvfølgelig var disse Toldskatter nødvendige, naar man ikke vilde gaa til at tage Skatter andre Steder, naar man ikke vilde lade være at nedsætte Skatter paa Omraader, hvor det ikke var nødvendigt at nedsætte dem, naar man ikke vilde gennemføre Beparelser, hvor Beparelser kunde gennemføres; det er klart, at saa var Toldskatter nødvendige, men det er netop det, vi diskuterer om her. Dernæst vil jeg sige til den højtærede Minister, at jeg forstaar meget vel, at han siger, at han ganske afviser min Tale om Guldold som en Mulighed efter Valget. Ja, selvfølgelig, hvad skulde den højtærede Statsminister ellers gøre? Men den højtærede Minister og hans Ministerium lever — hvis man overhovedet kan bruge det Udtryk — i Skyggen af den

Kendsgerning, at Ministeriet og dets Chef mange Gange har nævnt Ting, som de ikke vilde gaa med til, og senere er de dog gaaet med dertil. I den Skygge lever Ministeriet, og derfor kan jeg meget vel sige, at de Argumenter, som den højtærede Statsminister har anvendt mod Guldolden, kan jeg personlig i et og alt underskrive, jeg finder, det var en ganske fortrinlig Tale, den højtærede Minister holdt mod Guldolden og jeg kan samtidig sige, at jeg har læst Taler af Ministeren med fortrinlige Argumenter mod mangfoldige Ting, som Ministeren senere alligevel har gennemført. Derfor, efter at vi efter et Frihandelsvalg i 1920 i Dag staar og har gennemført Luksustold, Krisetold, Valutatold, teknisk Told og nu kun har Guldolden tilbage, bliver der ikke andet tilbage end at sige til Befolkningen, at Sikkerheden for, at den femte Slags Told ikke kommer, er, at det nuværende Flertal ikke bliver Flertal efter Valget.

Ordføreren (N. P. Jensen): Jeg takker den højtærede Finansminister, fordi han saa kort og klart afviste den Insinuation, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard udtalte og gentog her. Jeg takker ham, fordi han har bebudet, at han lejlighedsvis, naar Tiden dertil er inde, igen vil optage Arbejdet for Toldlovforslaget af 1921, der i sig selv var et fortrinligt Forslag. Det Forslag, vi har her, kan ikke — det indrømmer vi selvfølgelig fra Venstres Side saa godt som nogen — være en endelig Ordning af vort Toldvæsen, det er kun en Ordning, der gennemføres som værende nødvendig under ekstraordinære Forhold, hvor en endelig Ordning ikke kunde gennemføres.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 69 Stemmer mod 40.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Valutacentral.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4625, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2371).

Der var ikke stillet Ændringsforslag